

РЕШЕНИЕ

№ 40238

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3612** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Г. Г. против решение, обективизирано в протокол № РД-16-68/27.03.2025г. и решение, обективизирано в протокол № РД-16-69/27.03.2025г. на министъра на здравеопазването. Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) Д. А. М. чрез процесуалните си представители изразяват становище за недопустимост на жалбата, а по съществото ѝ я намират неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

С оглед постановеното определение № 5838/03.06.2025г. по адм. д. № 5375/2025г. на Върховния административен съд (ВАС), VI отделение следва да се приеме, че жалбата е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С първото оспорено решение, обективизирано в протокол № РД-16-68/27.03.2025г. на министъра на здравеопазването (л.17 от делото), жалбоподателят е освободен като член на съвета на директорите (СД) на „Здравна инвестиционна компания за детска болница“ ЕАД (ЗКИДБ), [населено място]. Решението е постановено от министъра в качеството на упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на посоченото дружество, на основание чл. 221, т. 4, чл. 232а от Търговския закон (ТЗ), чл. 13, чл. 15, ал. 1 и ал. 3 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) и чл. 13, т. 4 от устава на дружеството.

С второто оспорено решение, обективизирано в протокол № РД-16-69/27.03.2025г. на министъра на здравеопазването (л.18), за член на СД на ЗКИДБ е назначена ЗС и на членовете на СД е

възложено да я определят за изпълнителен член. Решението е постановено от министъра в качеството на упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на посоченото дружество, на основание чл. 221, т. 4, чл. 232а ТЗ, чл. 13, чл. 15, ал. 1 и ал. 3 ЗПП и чл. 53, ал. 5 от Правилника за прилагане на ЗПП (ППЗПП).

Установява се от справката за актуално състояние на ЗКИДБ, че правната ѝ форма е еднолично акционерно дружество, публично предприятие по ЗПП, чиито капитал е еднолично притежание на Българската държава чрез Министерство на здравеопазването. С т.3 от представеното Разпореждане № 3/21.07.2020г. на Министерския съвет (л.30) упражняването на правата на държавата е делегирано на министъра на здравеопазването. Д. е допустимо, на основание чл.13 ЗПП.

Съгласно чл.15, ал.1 и ал.3 ЗПП, органът, упражняващ правата на държавата, взема решенията от компетентността на общото събрание на съдружниците/акционерите в едноличните публични предприятия и тези решения се оформят в протокол, както е сторено в случая. Поради това, оспорените решения са постановени в установената форма и от компетентен орган.

При постановяването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като такива са само тези, чието недопускане би променило изхода на производството. В случая не се установява съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от издателя на оспорените актове. В мотивите на горепосоченото определение № 5838/03.06.2025г. по адм. д. № 5375/2025г. на ВАС е отбелязано, че процедурите по ЗПП «са едно целесъобразно, но и законосъобразно, средство за постигане на основната цел на това законодателство, заложена в чл. 1 от закона и свързана с оповестяване на държавната политика в областта на публичните предприятия, въвеждането на стандарти за добро корпоративно управление на публичните предприятия, както и задълженията за оповестяване и прозрачност на дейността на публичните предприятия и органите им за управление».

Целесъобразността на решенията е извън предмета на съдебния контрол, съгласно чл.145, ал.1 АПК. Не се установява в случая съществуване на основания за незаконосъобразност на оспорените актове. Наред с обсъдените по-горе основания по чл.146, т.1-3 АПК, следва да се отбележи, че решенията са в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона – управление в интерес на гражданите и обществото с цел постигане на максимална стойност за обществото чрез ефективно разпределение на ресурсите в хипотезите на т.1-3 от чл.5 ЗПП. Възлагането на органа по чл.15, ал.1 ЗПП да взема решенията от компетентността на общото събрание е именно с оглед да гарантира това управление. Изборът и освобождаването на членовете на съвета на директорите е от компетентността на общото събрание на акционерното дружество, съгласно чл.221, т.4 от Търговския закон. Преценката, кои конкретно лица измежду отговарящите на изискванията за длъжността да бъдат избрани, съответно – освободени, е изцяло преценка по целесъобразност, която, както беше посочено по-горе, е извън предмета на съдебния контрол.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г., ОСГК на Върховния съд, мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 ЗАП (отм.), в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Със същото решение е прието, че липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона и в

случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил акта, като е изложил съображения, позволяващи да се провери законосъобразността му при обжалването му по съдебен ред. В случая административната преписка в достатъчна степен изяснява мотивите за постановяване на оспорените решения, по начин, който позволява проверката на тяхната законосъобразност.

Обстоятелството, че жалбоподателят е бил избран за член на СД и определен за изпълнителен директор на ЗИКДБ за срок до провеждане на конкурс, какъвто не е обявен и проведен, съобразно изискванията на ЗПП и по реда ППЗПП, от ответния орган, в рамките на периода до вземане на оспорените с настоящата решения за освобождаването му и избор /назначаване/ на друго лице, не съставлява пречка за органа по чл.15, ал.1 ЗПП, в пределите на своите правомощия да упражни преценката си по целесъобразност и да го замени с друго лице. Несъмнено, конкурсната процедура има публичноправен характер, провежда се по публично обявени правила, с определена обществено значима цел и е в защита на обществения интерес. Наред с това, привременната мярка, каквато представлява назначаването до провеждане на конкурс, именно с оглед временния ѝ характер не засяга правата на възможните участници в конкурса и не пречат достъпа им до него. Неотносими в тази връзка са правилата на чл. 24 от ЗПП и чл. 53 от ППЗПП, тъй като те уреждат прекратяването на договорно правоотношение, възникнало съобразно специалните правила на Глава пета от ППЗПП, към които препраща чл.21, ал.1 ЗПП. Жалбоподателят не е бил назначен за член на СД след проведен конкурс. Видно от представения протокол № РД-16-198/16.05.2024г. (л.44), министърът на здравеопазването го е назначил на посочената длъжност на основание чл.53, ал.5 ППЗПП - временно, до провеждането на конкурс, но за срок не по-дълъг от 6 месеца, без предхождаща избора процедура. Непровеждането на последната изключва приложението на правилата за прекратяване на правоотношение, възникнало от конкурс. Подробната уредба на последния цели да гарантира най-добрия избор за целите на доброто управление; съответно, специалните правила за прекратяването на правоотношението, възникнало от конкурса, целят да гарантират запазването на този избор. Временната мярка, приложена до провеждане на конкурс, не съдържа подобни гаранции, а съответно – прекратяването ѝ не е обусловено от конкретни изисквания. По същите съображения, неотносими са специалните правила за прекратяване възлагането на управлението на дружеството на жалбоподателя и клаузите на представения договор № РД-16-383/21.12.2022г. и Допълнителното споразумение № РД-16-199/20.05.2024г. към договора. Те отново са подчинени на временния режим, обсъден по-горе. Сключването на такъв договор не гарантира провеждането на конкурс за нормативноустановения за това срок, но и не преклудира възможността органът по чл.15, ал.1 ЗПП да определи друго лице временно да заема съответната длъжност.

Не се установява твърдяното от жалбоподателя несъответствие на ЗС с изискванията на чл. 20 ал. 1 и ал. 2 от ЗПП. Видно от приложените в преписката писмени доказателства, ЗС има завършено висше образование и повече от 5 години професионален опит. Съгласно представената декларация (л.21-22), тя не е поставена под запрещение, не е осъждана за умишлено престъпление от общ характер, не е лишена от правото да заема съответната длъжност, не е обявена в несъстоятелност като едноличен търговец или неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, обявено в несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори, не е била член на управителен или контролен орган на дружество, съответно кооперация, прекратени поради несъстоятелност през последните две години преди назначаването, ако са останали неудовлетворени кредитори, не е съпруга или лице във фактическо съжителство, роднина по права линия, по сребрена линия – до четвърта степен включително, и по сватовство – до втора степен включително, на управител или член на колективен орган за управление и контрол на

същото публично предприятие, не заема публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 1 – 35 и т. 38 и 39 от Закона за противодействие на корупцията, не е член на политически кабинет и секретар на община, не извършва търговски сделки от свое или от чуждо име, сходни с дейността на ЗИКДБ, не е съдружник в събирателни, в командитни дружества и в дружества с ограничена отговорност, осъществяващи дейност, сходна с дейността на ЗИКДБ, не е управител или член на изпълнителен или контролен орган на друго публично предприятие, не работи по служебно или по трудово правоотношение, отговаря на другите изисквания, предвидени в устава на дружеството, ЗПП, ТЗ и другите относими нормативни актове, не ѝ е наложена забрана за такова членство. Не се установява по делото, а не се и твърди съществуването на обстоятелства, несъответни на изложеното. Посочените от жалбоподателя „Фондация здрави заедно" и сдружение на първо място, не са търговци по определението на чл.1 ТЗ. Наред с това, не се установяват обстоятелства, годни да обосноват извод, че ЗС извършва търговски сделки от свое или от чуждо име, чрез участието си в посочените юридически лица. Ето защо, не може да се приеме, че за нея е налице забраната на чл. 20 ал. 1 т. 10 вр. с ал. 2 от ЗПП. Ограниченията, поставени от специалния закон, именно предвид характера им не може да бъдат тълкувани разширително. Ето защо, възможното сходство между предмета на дейност на ЗИКДБ и съответно - на фондацията и сдружението, не обосновават извод за несъвместимост. Не е налице основание да се приеме, че посочените юридически лица осъществяват твърдяната стопанска дейност. В заключение следва да се отбележи и, че от справка в Търговския регистър се установява заличаването на ЗС от управителния съвет на «Фондация здрави заедно» на 02.07.2025г., което е нов факт от значение за делото по смисъла на чл.142, ал.2 АПК.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорените актове на основание чл. 168, ал. 1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решенията са постановени в установената форма от компетентен орган. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и решенията са в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК следва да бъдат уважени исканията съответно на ЗС - за възстановяване на направените разноски и на ответника - за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 200 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на Министерство на здравеопазването, което е юридическо лице съгласно чл.42, ал.2 от Закона за администрацията. Съгласно представения договор за процесуално представителство, защита и съдействие, фактура от 19.09.2025г. и отчет по сметка, ЗС е заплатила сумата 1200 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], против решение, обективизирано в протокол № РД-16-68/27.03.2025г. и решение, обективизирано в протокол № РД-16-69/27.03.2025г. на министъра на здравеопазването.

ОСЪЖДА В. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на здравеопазването сумата 200 (двеста) лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Д. А. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 1200 (хиляда и двеста) лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: